

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Decizia nr. 119/A

Dosar nr. 744/33/2007

Ședința publică din 30 aprilie 2014

Completul compus din:

Florentina Dragomir - Președinte
Luminița Livia Zglimbea - Judecător
Angela Dragne - Judecător

Magistrat asistent - Liliana Miu

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat de procuror Monica Danciu

* * * * *

La data de 2 aprilie 2014 s-au luat în examinare apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Cluj și de inculpații Lazăr Edit și Clopina Călin împotriva sentinței penale nr.37 din 29 martie 2011 a Curții de Apel Cluj - Secția Penală și de Minori, privind și pe inculpatul Kașai Vladimir Pavel.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea din data de 2 aprilie 2014, iar pronunțarea deciziei s-a amânat la data de 15 aprilie 2014, apoi la data de 30 aprilie 2014.

ÎNALTA CURTE

Asupra apelurilor de față ;

În baza lucrărilor din dosar, constată următoarele :

Prin sentința penală nr.37 din 29 martie 2011, Curtea de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori a dispus condamnarea inculpatei LAZĂR EDIT, ... pentru comiterea infracțiunii de trafic de influență prev. și ped. de art. 257 C.pen. rap. la art.6 din Legea nr. 78/2000 la pedeapsa de 4 ani închisoare și 2 ani interzicerea dreptului prev. de art. 64 lit. c teza II, respectiv a dreptului de a exercita profesia de avocat.

A aplicat art. 71 C.pen., art. 64 lit. a teza II, lit. b și lit. c C.pen.

A dedus din pedeapsa aplicată inculpatei durata reținerii și arestului preventiv începând cu 11.09.2006 și până la data de 13.10.2006.

A dispus confiscarea de la inculpată a echivalentului în monedă națională a sumei de 50 Euro.

În temeiul art. 11 pct. 2 lit. a C.proc.pen. rap. la art. 10 lit.d C.proc.pen. a dispus achitarea inculpatei Lazăr Edit pentru comiterea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată prev. și ped. de art. 290 C.pen. rap. la art. 17 lit. c din Legea nr.78/2000.

A dispus anularea din contractul de asistență juridică nr.75/03.07.2006 a mențiunii privind suma de 15.000 euro ca onorariu de succes (vol. I f. 295).

În temeiul art. 11 pct. 2 lit. a C.proc.pen. rap. la art. 10 lit.b C.proc.pen. a achitat pe inculpatul KAȘAI VLADIMIR PAVEL, ..., pentru comiterea infracțiunii de complicitate la trafic de influență prev. și ped. de art. 26 C.pen. rap. la art. 257 C.pen. și art. 6 din legea nr. 78/2000.

A revocat măsura obligării de a nu părăsi țara dispusă față de inculpatul Kașai Vladimir Pavel prin încheierea penală f. n. din 25.10.2006, pronunțată în dosarul nr. 3668/112/2006 a Tribunalului Bistrița Năsăud, definitivă prin decizia penală nr.625/31.10.2006 a Curții de Apel Cluj.

A dispus ridicarea sechestrului asigurător instituit prin ordonanța din 13.09.2006 (vol.I f.156) asupra sumei de 50 euro ridicată de la inculpatul Kașai Vladimir Pavel.

În temeiul art. 11 pct. 2 lit. a C.proc.pen. rap. la art. 10 lit.a C.proc.pen. a achitat pe inculpatul CLOPINA CĂLIN, ..., pentru comiterea infracțiunii de complicitate la trafic de influență prev. și ped. de art.26 C.pen. rap. la art.257 C.pen. și art.6 din Legea nr.78/2000.

A dispus menținerea la camera de corpuri delictive a unei pungi de culoare galben-portocalie identificată cu ocazia percheziției efectuate la biroul inculpatului Kașai Vladimir Pavel.

A obligat inculpata Lazăr Edit să plătească 7500 lei cheltuieli judiciare către stat, iar restul cheltuielilor au rămas în sarcina statului.

Pentru a pronunța această sentință, prima instanță a reținut că prin Rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție – Serviciul

Teritorial Timișoara emis în dosarul nr. 46/P/2006 din 19 octombrie 2006 s-a dispus:

a) trimiterea în judecată a inculpaților:

- KAȘAI VLADIMIR PAVEL, ..., pentru comiterea infracțiunii de complicitate la trafic de influență prev. și ped. de art. 26 C.pen. rap. la art. 257 C.pen. și art. 6 din Legea nr. 78/2000;

- CLOPINA CĂLIN, ..., pentru comiterea infracțiunii de complicitate la trafic de influență prev. și ped. de art. 26 C.pen. rap. la art. 257 C.pen. și art. 6 din Legea nr. 78/2000;

- LAZĂR EDIT, ... pentru comiterea infracțiunii de trafic de influență prev. și ped. de art. 257 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000;

b) punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a inculpatei Lazăr Edit sub aspectul comiterii infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată prev. și ped. de art. 290 C.pen. rap. la art.17 lit. c din Legea nr.78/2000;

c) neînceperea urmăririi penale față de numiții Gherghel George sub aspectul comiterii infracțiunii prev. și ped. de art.6/1 din Legea nr.78/2000, Godea Mircea Sandu, Ionescu Victor, Mancaș Ramiro Virgil sub aspectul comiterii infracțiunii de luare de mită prev. și ped. de art. 254 al. 2 C.pen. rap. la art. 7 al. 1 din Legea nr. 78/2000, Diaconescu Dănuț sub aspectul comiterii infracțiunii de complicitate la luare de mită prev. și ped. de art.26 C.pen. rap. la art. 254 al. 2 C.pen. rap. la art. 7 al. 1 din Legea nr.78/2000, Lazăr Edit și Kașai Vladimir Pavel sub aspectul comiterii infracțiunii de dare de mită prev. și ped. de art. 255 C.pen. rap. la art. 7 al. 2 din Legea nr. 78/2000.

S-a reținut, în esență, prin actul de sesizare că în data de 01.09.2006 inculpata Lazăr Edit, avocat în cadrul Baroului Timiș, a pretins de la denunțatorul Gherghel George suma de 15.000 Euro, afirmând că prin influența avută asupra membrilor completului de judecată de la Curtea de Apel Timișoara investit cu judecarea recursului denunțatorului, îi poate determina să dispună o soluție favorabilă acestuia, respectiv să mențină soluția de achitare sau să-i aplice o amendă penală, primind de la denunțator, în scopul enunțat, sumele de 5000 Euro și 7000 Euro în zilele de 9.09.2006 și 11.09.2006.

Față de aceeași inculpată s-a mai reținut că a falsificat contractul de asistență juridică nr. 75/03.07.2006 în sensul inserării nereale a mențiunii „onorariu de succes 15000 euro” în scopul ascunderii faptei de trafic de influență, urmată de încredințarea acestuia către apărătorul ales al inculpatei spre a fi

depus în dosarul în care s-a soluționat propunerea de arestare preventivă a susnumitei.

În sarcina inculpaților Kașai Vladimir Pavel și Clopina Călin s-a reținut că aceștia, cunoscând faptul că inculpata Lazăr Edit a pretins o sumă de bani de la denunțator în scopul obținerii unei soluții favorabile acestuia prin pretinsa influență avută asupra membrilor completului de judecată, i-au acordat ajutor în vederea preluării și ascunderii banilor astfel obținuți, respectiv: inculpatul Kașai Vladimir Pavel a promis că va tăinui banii, iar apoi a primit prin intermediul inculpatului Clopina Călin sau direct de la inculpata Lazăr Edit suma totală de 13500 Euro pentru ca banii să nu se afle asupra inculpatei și a efectuat activități de supraveghere a zonei unde inculpata urma să se întâlnească cu denunțatorul; inculpatul Clopina Călin a efectuat acte de supraveghere a zonei domiciliului inculpatei în data de 07.09.2006, în timp ce denunțatorul se afla la locuința acesteia, iar în data de 09.09.2006 a însoțit-o pe inculpată la Timișoara și, după ce a preluat din mașina inculpatei suma de 5000 euro remisă de denunțator acesteia, a predat-o inculpatului Kașai Vladimir.

Prin încheierea nr.5688/02.10.2006 a ICCJ (vol. I, f. 214-243 dos.u.p.) s-a admis cererea formulată de DNA – Serviciul Teritorial Timișoara și s-a dispus în temeiul art. 61/1 al. 3 C.proc.pen. desemnarea Tribunalului Bistrița Năsăud ca instanță care să fie sesizată în vederea judecării cauzei.

Ulterior, urmare a modificărilor art. 27/1 pct. 1 lit. b C.proc.pen. prin Legea nr. 79/26.03.2007, prin sentința penală nr. 85/F/16.04.2007 pronunțată în dosarul nr. 3668/112/2006 a Tribunalului Bistrița Năsăud s-a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Curții de Apel Cluj (f. 111-112 din dosarul menționat).

În cursul urmăririi penale inculpații au uzat de dreptul la tăcere.

Audiți de către instanță în procedura luării măsurii aretului preventiv, dar și în cursul soluționării fondului cauzei, inculpații au negat comiterea infracțiunilor reținute în sarcina lor.

În cursul urmăririi penale au fost administrate următoarele mijloace de probă: denunțul și declarațiile denunțatorului Gherghel George, declarațiile martorei Popârțac Olțița, acte procesuale referitoare la judecarea denunțatorului la Judecătoria Reșiț, copia deciziei penale nr. 971/R/11.09.2006 a Curții de Apel Timișoara privind pe denunțator, procese verbale de

percheziție domiciliară, procese verbale de confruntare a seriilor bancnotelor, declarații de martori (vol. I f. 1-32, 38-47, 84, 106, 110,120,165,166,187-191,281-288, 150-155,171-173, 247-271 dos.u.p.), procese verbale de redare a convorbirilor efectuate în mediul ambiental de către denunțator și inculpata Lazăr Edit, procese verbale de redare a convorbirilor telefonice inculpaților, planșe fotografice privind principalele momente ale întâlnirii inculpaților Lazăr Edit și Clopina Călin cu denunțatorul (vol. II f. 2-12, 13-58,60-72, 79,87, 73-78, 119-128 dos.u.p.).

În cursul judecății au fost audiați denunțatorul Gherghel George (vol.IV f. 40-44), inculpații Lazăr Edit, Kașai Vladimir Pavel și Clopina Călin (vol.3, f. 161-171), martorii Brad Gheroghe, Lazăr Ioan, Dochia Rodica, Kașai Dorina, Lazăr Valeriu, Varga Alin, Ploscaru Oana Daniela, Molnar Radu Stelian (vol. III, f. 207-210, 269-274, 537-542), Popescu Anca, Viță Ioan, Boboașa Mircea (vol. IV, f. 103, 226, 313), s-a depus copia antecontractului de vânzare-cumpărare încheiat între martora Plosca Oana Daniela și numita Lazăr Cristina Alexandra (vol. III, f. 173), copia chitanței anulate nr. 5224253 din 09.09.2006 emisă de Cabinet de Avocat Lazăr pentru suma de 5000 Euro (vol.I, f. 252) și a fost vizionată înregistrarea video a întâlnirii inculpatei Lazăr Edit cu denunțatorul din data de 09.06.2006.

În baza acestor probe, prima instanță a reținut următoarea situație de fapt:

În cursul anului 2004 denunțatorul Gherghel George a fost cercetat împreună cu fratele său, Gherghel Ioan, de către Parchetul de pe lângă Judecătoria Reșița pentru săvârșirea infracțiunii de ultraj, fiind trimiși în judecată. Denunțatorul a fost condamnat de Judecătoria Reșița la o pedeapsă de 4 ani închisoare, însă în urma apelului declarat, denunțatorul a fost achitat de Tribunalul Caraș-Severin. Această decizie a fost recurată atât de Parchetul de pe lângă Tribunalul Caraș-Severin, cât și de denunțatorul Gherghel Ioan.

Fiindu-i recomandată de către avocatul avut la Tribunalul Caraș-Severin, denunțatorul a apelat la serviciile inculpatei Lazăr Edit, avocat din Baroul Timiș. La începutul lunii iulie 2006 acesta a contactat-o pe inculpată la numărul de telefon primit de la persoana care i-a recomandat-o și s-au întâlnit în ziua următoare în fața Primăriei din Lugoj, ocazie cu care i-a relatat acesteia despre obiectul procesului. Inculpata i-a solicitat să-i aducă actele pe care le deținea referitoare la proces și au convenit să se întâlnească în ziua următoare la domiciliul ei din Lugoj. În ziua următoare denunțatorul s-a prezentat la adresa indicată

împreună cu concubina sa, martora Popârțac Oltița, i-a dat inculpatei și restul de acte, apoi au convenit asupra onorariului, potrivit denunțatorului și martorei Popârțac Oltița, de 500 € pentru care inculpata nu a eliberat chitanță (f. 35-44 vol.IV dos.fond).

Deși aceștia au susținut că au înmănat această sumă de bani, inculpata a recunoscut primirea doar a sumei de 100 euro, echivalentul la acea dată a sumei de 350 lei și reprezentând onorariu pentru prezentarea la primul termen de judecată și deplasarea acesteia la Timișoara (f. 161 vol. III dos.fond). De altfel, pentru suma de 300 lei inculpata a prezentat instanței originalul chitanței din 03.07.2006 având seria CMVCJ nr.6477640 având aplicată ștampila cu mențiunea „Lazăr Edit, avocat, Baroul Timiș”, având următorul conținut: „am primit de la Ghergel suma de 300” și în litere „trei sute lei” reprezentând onorar avocat.

Deoarece inculpata se afla în concediu de odihnă, i-a cerut denunțatorului ca la primul termen de judecată de la Curtea de Apel Timișoara să se prezinte doar concubina sa, care să solicite un nou termen pentru acest motiv. Denunțatorul și martora au procedat conform celor convenite, astfel că judecarea cauzei s-a amânat pentru data de 04.09.2006.

Inculpata a arătat că în data de 01.09.2006 l-a sunat pe denunțator deoarece se apropia termenul de judecată stabilit pentru 04.09.2006 și l-a întrebat dacă înțelege să-i mai susțină cauza întrucât acesta nu a luat contact cu ea. Totodată, inculpata a confirmat că împreună cu denunțatorul au stabilit să se întâlnească în aceeași zi la jumătatea distanței dintre localitățile Caransebeș și Reșița.

Atât denunțatorul, cât și inculpata au confirmat că cei doi s-au întâlnit la locul stabilit, fără a mai fi de față și vreo altă persoană și că discuțiile s-au purtat în autoturismul inculpatei. Deși denunțatorul a afirmat că inculpata i-a cerut să-și lase telefonul mobil în autoturismul lui, unde și-a lăsat și ea telefoanele mobile pretinzând că ar putea fi ascultate, acest fapt nu a fost confirmat și de către inculpată, dubiul asupra acestei afirmații a denunțatorului urmând a fi valorificat în favoarea inculpatei.

Denunțatorul a arătat că, în timp ce se afla în mașină cu inculpata, aceasta i-a pretins suma de 15.000 euro pentru a menține soluția de achitare prin influența avută asupra membrilor completului de judecată, afirmând că urma să dea acești bani celor care se ocupau de dosar, la completul de

judecată și că, dacă nu remite acești bani, se va menține soluția de condamnare. În declarația dată în fața instanței, denunțatorul a afirmat că „inculpata mi-a spus că cei 15.000 euro trebuie dați la completul de judecată, la procuror care participa la soluționarea dosarului meu” (f. 41 vol. IV dos.fond).

În data de 04.09.2006 la judecarea recursului s-au prezentat doar inculpata și martora Popârțac Oltița, care a auzit-o pe inculpată solicitând menținerea achitării.

În data de 05.09.2006 denunțatorul a verificat în condica de recursuri penale soluția pronunțată, ocazie cu care a constatat că s-a dispus amânarea pronunțării soluției cu o săptămână, până în data de 11.09.2006.

Denunțatorul și martora Popârțac Oltița au arătat că deoarece nu au dat banii solicitați de inculpată, că fosta avocată le-a spus că nu este posibilă o sentință de achitare pentru infracțiunea de ultraj, iar prietenii i-au avertizat asupra unei posibile înșelătorii, soluția de amânare a pronunțării le-a format convingerea că inculpata a negociat, într-adevăr, cu judecătorii soluția și că denunțatorul va fi condamnat dacă nu va plăti suma pretinsă. Pentru aceste considerente denunțatorul a decis să sesizeze Direcția Națională Anticorupție.

Deși inculpata a afirmat că suma de 15.000 euro a fost solicitată cu titlu de onorariu de succes în legătură cu care l-a asigurat pe denunțator că dacă soluția vizată nu va fi cea dorită de denunțator îi va returna onorariul, Curtea a reținut că această afirmație este nesinceră fiind infirmată de declarația denunțatorului și a martorei Popârțac Oltița. Totodată, din dialogurile purtate între denunțatorul Gherghel George, martora Popârțac Oltița și inculpata Lazăr Edith înregistrate potrivit autorizațiilor date de judecător, rezultă cu certitudine elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență comisă de către inculpata Lazăr Edit în data de 01.09.2006.

Astfel, denunțatorul a arătat constant că inculpata i-a solicitat suma de 15.000 euro pentru ca să o remită judecătorilor în vederea obținerii unei soluții prin care să se mențină decizia pronunțată în apel sau o soluție constând în amendă, susținerea denunțatorului fiind confirmată de martora Popârțac Oltița în prezența căreia s-au purtat discuțiile ulterioare legate de predarea banilor și scopul acestei acțiuni.

La fel, din procesul verbal de redare a convorbirilor efectuate în mediul ambiental din data de 05.09.2006 la locuința inculpatei Lazăr Edit, convorbiri interceptate și înregistrate în baza autorizației nr. 232/05.09.2006 emisă de Tribunalul Timiș,

aceasta le dă asigurări celor doi că situația le este favorabilă, dat fiind că au primit o amânare de pronunțare (e spre bine! Oricum, deci faptul că ați mai primit o săptămână de grație ...ca să puteți...”), iar când denunțatorul îi dă asigurări va aduce o parte din bani („cu 13000 sâmbătă”), inculpata a insistat să aducă măcar o parte din bani potrivit înțelegerii („auziți, dar veniți măcar să, să pot să mă duc. Deci trebuie să înțelegeți, pentru că ei trebuie să, să, săăă..., na!”) – f. 2 vol.III dos.u.p.

La fel, în convorbirea din 07.09.2006, înregistrată potrivit autorizației nr. 232/05.09.2006 a Tribunalului Timiș, când martora Popârțac Oltița își exprima temerea că de „dacă dau suma asta, deci, dacă el, plătim 15.000 de euro, bani..., totuși denunțatorul ar putea fi încarcerat („mi-e, mi-e că el pică la închisoare”), inculpata le-a dat asigurări: „eu deci... (neinteligibil) dacă m-ați cunoaște, eu... dacă nu sunt sigură nu mă bag...” și „eu am spus un lucru... Dacă credeți că-i ok, îi ok”, „dacă vreți să înțelegeți ce am spus” (f. 6 vol.III dos.u.p.).

În cursul aceleiași discuții, denunțatorul și martora au arătat că nu au banii, afirmând că „luni dimineța dacă ar fi așa face 13500”, inculpata a arătat că nu poate să meargă la prima oră pentru că are procese și că „cine vine aici ca să rezolvăm problema, credeți că vine cineva...Nu! Nu...”. De asemenea, când denunțatorul a afirmat că dacă nu va veni persoana din Germania care i-a promis că îi va da banii, va apela la cămătari, inculpata a afirmat că „luați de la ăla, cât este, dă-l dracului, nu vreți să înțelegeți că ceva tră' să să vadă” și „luați de la acela cât are și restul vi-l dă după aia”.

Inculpata a motivat cerința deoarece se impune a-și onora măcar parțial promisiunea, afirmând că „oamenii trebuie să, să vadă...Și atunci să vedem dacă pot luni dimineță (neinteligibil) să vadă (neinteligibil) mâna...(neinteligibil) ceva, nu vreți să pricepeți...” și că „altfel e când eu tot zic ajung mâine, mâine nu...(neinteligibil) păi, zice, ce dracu' faci cu mine aicea?"; în același sens este și afirmația „oamenii, deci, am promis ceva. Ei au promis ceva, da' și noi am promis ceva. De aia spun, faceți cumva să se vadă...” și „io am promis ceva. Deci, io am promis ceva. Io sâmbătă la șase, am spus că sunt acolo. Și asta am zis (neinteligibil) da? Deci, v-aș ruga sâmbătă la cinci. Măcar.”(f. 9 vol. III dos.u.p.).

În continuare, inculpata a insistat a i se aduce cât mai mult din suma pretinsă pentru că, în caz contrar demersul va eșua („da' până sâmbătă la cinci să fie car, cât e. Cât,cât mă, cât mai mult. Cât mai mult, altfel, (neinteligibil) deci, credeți-mă n-o să

meargă, unțați și de aia ne o să spună am renunțat și cu asta, basta”) și „că mă duc cu mâna în fund, ce spun? Domne' mai așteaptă?, invocând pretinse reproșuri cu privire la amânarea predării banilor („si așa, și așa deja, de ieri, alaltăieri o fost discuții că ce-i cu, cu păsuiala asta?”).

În final, când denunțatorul a afirmat că poate aduce sâmbătă seara doar „cinci mii” și că restul de bani îi va aduce luni dimineța, inculpata a arătat că „auziți ...Eu atunci îmi, atunci mai pot să negociez un pic...”.(f. 10 vol.III dos.u.p.).

Împrejurarea că banii vizau o soluție a instanței rezultă din afirmațiile inculpatei făcute în aceeași împrejurare și care lasă să se înțeleagă că sentința ar fi fost condiționată de predarea banilor :”o să se scrie în momentul în care, ok, o să se scrie, dar asta e. Numai că ei intră în sală, și asta este chestia, dacă intră în sală, atunci...la rând” și „nimeni nu scrie în registru acela de dimineță. Toți scriu la prânz. Registrele se găsesc la loc acolo și la prânz vin și-l iau, atunci scriu. Dar, dacă găsesc, v-am spus modalitatea, nu știu cât de repede...v-am spus eu nu pot să ajung la prima oră, pentru că dacă ajungeam la prima oră, nu era nicio problemă”.

În același sens, a justificării faptului că banii ar fi trebuit dați înainte de a se scrie soluția în condica de ședință, inculpata a afirmat că „păi asta este, de aia eu trebuie să ajung înainte, trebuie să ajung și să văd și atunci...să văd sau poate ajung sâmbătă la prima oră, acesta, duminică” și „după aia, poate, nu știu,...nu știu, nu știu cum fac, Asta după ce vorbesc, atunci pot să spun”, iar când martora afirmă „după ce îi dați suma aia”, inculpata răspunde „după ce...”(f. 11 vol.III u.p.).

Faptul că ziua de luni este cea a pronunțării deciziei în cauza în care era judecat denunțatorul rezultă din conținutul înregistrărilor ambientale din data de 11.09.2006 purtate de inculpată, denunțator și martora Popârțac Oltița (f. 83-108 vol.III dos.u.p.) din cuprinsul cărora rezultă că la data arătată cei trei așteptau pronunțarea deciziei, inculpata arătând că îi va apela pe cei doi când soluția este scrisă în condică („când e aici condica, ca s-a vedeți! Să nu ziceți că nu scrie”, „primesc apel când ajunge condica napoi”). Totodată, inculpata le-a dat asigurări celor doi în momentul în care timpul de așteptare s-a prelungit și își manifestau îngrijorarea („inclusiv astăzi s-a confirmat că să stăm liniștiți, că este în regulă”).

Împrejurarea că inculpata a pretins că poate obține o soluție favorabilă denunțatorului rezultă și din cuprinsul afirmațiilor făcute tot în ziua de 11.09.2006. Astfel, când denunțatorul a

întrebat dacă „cu frate-meu tot așa a rămas? Cum a dat...a... Reșița!”, inculpata a răspuns „deci aia nu mai era resortul meu”, „și nu ne-am mai băgat acolo”, „acolo nu ne-am mai băgat că...asta este!Oricum, la ăia opt ani care-i are...asta e un mezelic deja!” (f. 98 vol.III u.p.). La fel, când denunțatorul și-a exprimat temerea cu privire la soluție dat fiind concluziile formulate de reprezentatul parchetului, inculpata îl asigură că va primi o amendă: „de ce credeți că primiți amendă? Tocmai ca să închidă gura parchetului. Că altfel rămânea tot așa și...”, „dar ca să închidă gura parchetului primiți o amendă” și că „nu aia hotărăște, dar dacă, nu ai alte chestii, trebuia făcută așa. Că altfel nu era în vorbă nici termenul, dar nu aveau cum că era prea vehementa și trebuia...v-am spus, să-i închidă gura cât de cât”.

Faptul că banii au fost solicitați de inculpată pentru obținerea soluției favorabile rezultă și din afirmația acesteia, făcută în aceeași împrejurare, când denunțatorul a arătat că se aștepta la o sumă mai mică, aceasta îi răspunde că “niciodată!Niciodată...deci sunt...deci sumele de...de la Curtea îs peste 10 tot timpul” și “sumele de la Curte nu....peste zece și vreau să vă spun că este bine așa fiindcă a dat o soluție cu dechis și plus că...de curând s-a mai modificat de nu știu câte ori legea și ați văzut că s-a mai...ăla și...”

În final, nu a fost omis faptul că inculpata, pentru a ascunde caracterul ilicit al pretinderii sumei de 15000 euro a menționat în data de 05.09.2006, în contractul de asistență juridică nr. 75/03.07.2006, că această sumă reprezintă onorariu de succes (vol. I f. 295), deși știa că în materie penală această formă de onorariu nu este permisă.

Astfel, potrivit art. 134 din Statutul profesiei de avocat din 25 septembrie 2004 publicat în MO nr. 43/13.01.2005 în cauzele penale, onorariul de succes nu poate fi practicat decât în legătură cu latura civilă a cauzei.

Potrivit înțelegerii avute, denunțatorul a predat inculpatei o primă tranșă de 5000 euro în data de 09.06.2006, în mașina susnumitei, iar a doua tranșă de 7000 euro în data de 11.09.2006, pe holurile Judecătorei Lugoj, sumă pe care denunțatorul a introdus-o între copertile unui dosar aflat asupra inculpatei (filele 79-84).

În drept, s-a reținut că fapta inculpatei Lazăr Edit, care în data de 1 septembrie 2006 a pretins 15000 euro de la denunțatorul Gherghel George, afirmând că are influență asupra membrilor completului de judecată de la Curtea de Apel Timișoara investit cu soluționarea recursului, pentru a-i

determina să dispună o soluție favorabilă denunțatorului, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, prevăzută de art.257 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000.

Referitor la infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art.290 Cod penal raportat la art.17 lit.c din Legea nr.78/2000 s-a apreciat că nu este îndeplinită cerința unui element al laturii obiective, respectiv nu s-a probat că inculpata ar fi folosit înscrisul falsificat sau l-ar fi încredințat altei persoane spre a-l folosi, astfel că s-a dispus achitarea în baza art.10 lit.d Cod procedură penală, anulându-se contractul fals de asistență juridică, în temeiul art.357 alin.2 lit.f Cod procedură penală.

Cu privire la inculpații Kașai Vladimir Pavel și Clopina Călin prima instanță a apreciat că nicio probă administrată nu a dovedit că aceștia au cunoscut că inculpata Lazăr Edit a pretins denunțatorului bani pentru a-i obține o soluție favorabilă, astfel că nu se poate reține în sarcina acestora o complicitate la infracțiunea de trafic de influență, motiv pentru care a dispus achitarea în baza art.10 lit.a Cod procedură penală pentru inculpatul Clopina Călin și în baza art.10 lit.b Cod procedură penală pentru inculpatul Kașai Vladimir Pavel, pentru acesta din urmă reținându-se că fapta sa de a primi de la inculpata Lazăr Edit o sumă de bani se circumscrie unui raport juridic civil.

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Timișoara și inculpații Lazăr Edit și Clopina Călin.

Parchetul a criticat hotărârea invocând următoarele motive:

1.greșita achitare a inculpatei Lazăr Edit pentru comiterea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art.290 Cod penal raportat la art.17 lit.c din Legea nr.78/2000;

2.greșita achitare a inculpatului Kașai Vladimir Pavel pentru comiterea infracțiunii de trafic de influență în forma complicității, prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.257 Cod penal și art.6 din Legea nr.78/2000;

3.greșita achitare a inculpatului Clopina Călin pentru complicitate la infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.257 Cod penal și art.6 din Legea nr.78/2000.

Inculpata Lazăr Edit, în motivarea scrisă a recursului, a solicitat, în principal, trimiterea cauzei spre rejudecare întrucât hotărârea instanței nu cuprinde motivele pe care se întemeiază

soluția cu privire la infracțiunea de trafic de influență și, în subsidiar, achitarea sa pentru această infracțiune în baza art.10 lit.d Cod procedură penală. În susținerea orală s-a solicitat doar achitarea inculpatei pentru infracțiunea de trafic de influență în baza art.16 lit.b teza I din Noul Cod de procedură penală.

Inculpatul Clopina Călin a criticat sentința sub aspectul greșitei mențineri a controlului judiciar instituit în faza de urmărire penală. Având în vedere că prin încheierea din 6 noiembrie 2013 Înalta Curte a dispus ridicarea controlului judiciar, inculpatul nu a mai susținut această critică, precizând în același timp că nu are alte critici de formulat dar nici nu dorește să-și retragă calea de atac formulată.

Odată cu intrarea în vigoare a Noului Cod de procedură penală Înalta Curte a făcut aplicarea art.10 alin.2 din Legea nr.255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr.135/2010 conform căruia recursurile aflate în curs de judecată la data intrării în vigoare a Codului de procedură penală, declarate împotriva hotărârilor pentru care legea veche nu prevede calea de atac a apelului, se soluționează conform dispozițiilor din legea nouă privitoare la apel.

În apel s-a procedat la ascultarea inculpaților, conform art.420 alin.4 Cod procedură penală, a fost reaudiat martorul denunțator Gherghel George și s-a administrat proba cu înscrisuri, conform art.420 alin.5 Cod procedură penală.

Verificând hotărârea atacată pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei, precum și a probelor administrate în apel, Înalta Curte apreciază că aceasta este legală și temeinică, apelurile formulate în cauză de parchet și inculpații Lazăr Edit și Clopina Călin fiind nefondate.

Apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Timișoara este nefondat sub toate cele trei critici formulate privind soluțiile de achitare pronunțate în cauză pentru următoarele considerente:

Critica privind soluția de achitare a inculpatei Lazăr Edit în baza art.10 lit.d Cod procedură penală pentru săvârșirea infracțiunii de **fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art.290 Cod penal raportat la art.17 lit.c din Legea nr.78/2000** este nefondată.

În rechizitoriu se reține că inculpata ar fi săvârșit această infracțiune prin aceea că a falsificat contractul de asistență juridică nr.75/3.07.2006, urmată de încredințarea acestuia apărătorului ales spre a fi depus la dosarul nr.3119/30/2006 al

Tribunalului Timiș, având ca obiect soluționarea propunerii de arestare preventivă a inculpaților în vederea producerii de consecințe juridice.

Din probele administrate în cauză a rezultat că inculpata Lazăr Edit a falsificat contractul de asistență juridică prin completarea mențiunii „onorariu de succes 15000 euro” ulterior momentului întocmirii și semnării acestuia de către denunțător.

Pentru ca acțiunea de falsificare să constituie elementul material al infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art.290 Cod penal, trebuie să îndeplinească mai multe condiții.

O primă condiție este aceea ca acțiunea de falsificare să privească un înscris sub semnătură privată. Prin înscris sub semnătură privată, în sensul legii penale, se înțelege orice act ce emană de la o persoană fizică sau juridică (altele decât cele la care se referă art.145 Cod penal anterior), poartă semnătură și este apt să producă consecințe juridice.

Din acest punct de vedere, această condiție este îndeplinită, contractul de asistență juridică fiind un înscris sub semnătură privată.

Pentru a constitui elementul material al laturii obiective a infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată este necesar, de asemenea, ca după falsificarea înscrisului, făptuitorul să-l folosească sau să-l încredințeze altei persoane spre folosire, în scopul producerii de consecințe juridice.

Instanța de fond, în mod corect, a constatat că această condiție nu este îndeplinită, neprobându-se în cauză că inculpata ar fi încredințat acest înscris avocatului său, așa cum se reține în actul de inculpare, spre a fi folosit în procesul în care se soluționa cererea de arestare preventivă formulată de parchet împotriva sa.

În apelul parchetului, în susținerea acestui motiv, nu se argumentează în nici un mod de ce soluția instanței ar fi netemeinică sub acest aspect, arătându-se doar că : „este evident că acel contract de asistență juridică conținând date nereale referitoare la onorariul de succes a sumei de 15000 euro a fost încredințat de inculpată altei persoane „spre folosire”.

„Evidența” susținută de parchet nu este însă susținută de nicio probă, în vreme ce instanța, în motivarea soluției de achitare, face trimitere la declarația martorului Molnar Radu Stelian, avocatul inculpatei la data soluționării propunerii de arestare preventivă, care a arătat că înscrisul i-a fost încredințat de către tatăl inculpatei și l-a prezentat personal instanței în

apărare, decizia fiind luată în urma consultării cu celălalt avocat al inculpatei, dl. Anastasescu.

Convingerea instanței pentru a pronunța o soluție de condamnare nu poate pleca de la presupunerea susținută de parchet că tatăl inculpatei a primit contractul de la inculpată.

La momentul la care s-a soluționat propunerea de arestare preventivă inculpata, în mod obiectiv, nu avea cum să încredințeze acest înscris tatălui său, dar chiar și dacă ar fi făcut-o anterior, probele dosarului la care s-a făcut referire mai sus (declarația martorului Molnar Radu Stelian) au arătat că hotărârea de a folosi contractul de asistență ca probă în dosar, deci în scopul de a produce consecințe juridice, a fost luată de către cei doi avocați aleși ai inculpatei, după ce s-au consultat pe acest aspect.

În aceste condiții, Înalta Curte apreciază că soluția de achitare dispusă de prima instanță pentru infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, în baza art.10 lit.d Cod procedură penală (anterior) este legală și temeinică, nefiind întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni (lipsind, sub aspectul elementului material al laturii obiective cerința ca înscrisul să fie încredințat de inculpată altei persoane spre folosire).

2. Critica privind soluția de achitare a inculpatului **Clopina Călin pentru complicitate la infracțiunea de trafic de influență** este de asemenea, nefondată.

În apelul D.N.A. se susține că inculpatul Clopina Călin a efectuat acte de supraveghere la domiciliul inculpatei în data de 7 septembrie 2007 și în data de 9 septembrie 2006 și a luat punga cu cei 5000 de euro predați de denunțător inculpatei remițându-i inculpatului Kașai Vladimir Pavel la biroul acestuia, iar în data de 11 septembrie 2006 a efectuat acte de supraveghere a zonei unde urma să fie preluată a doua tranșă de bani.

Parchetul face trimitere, în susținerea acestor acuzații, la conținutul convorbirilor purtate de acesta în perioada 7-11 septembrie 2006 cu inculpatul Kașai Vladimir Pavel, cu inculpata Lazăr Edit și cu soțul acesteia, Lazăr Valeriu, convorbiri interceptate și redată în procesul verbal din 17 octombrie 2006, la înregistrarea video a întâlnirii din 9 septembrie 2006 între denunțător și inculpata Lazăr, precum și la declarațiile denunțătorului și ale martorilor Popârțac Oltița și Lazăr Ioan.

Instanța de fond a analizat toate aceste probe, apreciind, corect, că niciuna nu este suficient de concludentă astfel încât să creeze convingerea fermă că inculpatul a cunoscut că inculpata

Lazăr Edit a pretins denunțatorului bani pentru a-i obține o soluție favorabilă în schimbul pretinsei influențe avute asupra judecătorilor cauzei denunțatorului.

Cu prilejul reaudierii în apel, martorul denunțator Gherghel George afirmă, pentru prima dată, că discuțiile pe care le-a avut cu Lazăr Edit referitoare la pretinderea sumei de bani și remiterea ei în scopul menționat au fost purtate atunci când a mers la domiciliul inculpatei din Lugoj și la aceste discuții a fost prezent și Clopina Călin.

Această afirmație, însă, nu poate fi luată în considerare, întrucât este înlăturată de toate probele administrate: în denunțul inițial și declarațiile ulterioare nu se face nici o afirmație în sensul că inculpatul Clopina ar fi fost prezent la vreo discuție dintre martorul denunțator și inculpata Lazăr Edit privind remiterea și scopul sumei date de denunțator, martora Popârțac Oltița, de asemenea, nu face astfel de precizări și, mai presus de aceste depoziții, înregistrările dialogurilor dintre Lazăr, Popârțac și Gherghe din data de 7 septembrie 2006, din domiciliul inculpatei Lazăr, nu atestă prezența inculpatului Clopina în acel loc.

Inculpatul Clopina nu a negat că a trimis un mesaj de atenționare inculpatei Lazăr Edit în data de 07.09.2006, când denunțatorul și martora Popârțac Oltița se aflau la domiciliul inculpatei, legat de o mașină suspectă aflată în zonă (o stradă cu case puține, unde persoanele se cunosc între ele), inculpatul susținând însă că s-a îngrijorat de faptul că inculpata era singură acasă și primise vizita unor străini. Nicio o probă nu atestă însă că inculpatul Clopina Călin cunoștea identitatea celor doi sau scopul prezenței lor la domiciliul inculpatei, că ar fi cunoscut că inculpata ar fi pretins bani de la denunțator în scopul arătat pentru ca astfel mesajului de atenționare i se poată atribui valențe infracționale.

În ceea ce privește actele de supraveghere ale zonei unde inculpata urma să încaseze a doua tranșă de bani, discuțiile la care se face referire (vol.II, f.35) sunt eliptice și, în lipsa altor probe, nu conferă posibilitatea de a stabili conținutul și sensul acestora, cel puțin în maniera dată în actul de sesizare. Astfel, inculpatul Clopina i-a spus inculpatei că „îs la Nicu în față”, că „eu stau aici la Rodica” și a răspuns pozitiv atunci când inculpata i-a spus „atunci îți spun să pleci”, fără a se relata unde și în ce scop.

Referitor la contribuția inculpatului în preluarea sumei de 5000 euro și predarea către inculpatul Kașai, instanța de fond a

reținut că în urma vizionării înregistrării video din data de 09.09.2006, în nicio secvență nu se observă persoana inculpatului Clopina ori că ar fi preluat acea pungă portocalie cu banii și că apoi ar fi coborât din mașină având-o asupra lui. De altfel, nici planșele fotografice realizate pe baza acelor înregistrări nu confirmă aceste aspecte, în nicio fotografie din cele existente la f. 74-78 vol.II u.p. nefiind evidențiate prezența inculpatului ori acțiunile reținute în sarcina susnumitului.

Pe de altă parte, probele administrate au infirmat că inculpatul Clopina ar fi predat banii inculpatului Kașai. În acest sens, inculpata Lazăr Edit a arătat că ea fost cea care în data de 09.09.2006 i-a dus cei 5000 euro inculpatului Kașai la biroul acestuia, afirmație susținută și de acesta din urmă. Situația a fost confirmată și de martorul Lazăr Ioan (f. 33 vol.IV dos.fond) care a arătat că în data de 09.09.2006, în timp ce se afla la biroul inculpatului Kașai Vladimir Pavel, a venit un tânăr care i-a înmănat acestuia o pungă și la scurt timp inculpatul a pus într-un fișier un dosar, că după un anumit interval de timp inculpatul a mai primit vizita unei femei (fără a se uita cine este) și imediat a observat că inculpatul a pus în fișier o sumă de bani cu privire la care a afirmat că reprezintă prima tranșă dintr-un împrumut acordat anterior.

Față de acest probatoriu neconcludent, Înalta Curte constată că în mod corect s-a dat prevalență principiului „in dubio pro reo” și prima instanță a pronunțat o soluție de achitare a inculpatului Clopina Călin în baza art.10 lit.a Cod procedură penală (fapta nu există), neputându-se reține în sarcina acestuia complicitate la infracțiunea de trafic de influență în contextul în care nu s-a probat dincolo de orice dubiu că acesta avea cunoștință despre înțelegerea ilicită dintre inculpata Lazăr Edit și denunțător.

3. Înalta Curte apreciază că soluția de achitare a inculpatului **Kașai Vladimir Pavel pentru complicitate la infracțiunea de trafic de influență** este, de asemenea, legală și temeinică.

Susținerile parchetului că acesta i-a promis inculpatei că va tăinui banii proveniți din comiterea infracțiunii, având în acest sens loc o înțelegere între inculpații Lazăr și Kașai, urmată de primirea, în două tranșe, a banilor luați de inculpată de la denunțător s-a apreciat că nu au suport probator.

În actul de sesizare s-a reținut, ca și acte de complicitate, că inculpatul Kașai Vladimir Pavel a efectuat activități de supraveghere a zonei în care urma inculpata Lazăr să se întâlnească cu

denunțatorul, precum și din apropierea sediului firmei sale și că i-a comunicat inculpatei Lazăr că ar fi fost sunat de o persoană care i-ar fi transmis că "minuta a fost scrisă", că "situația e clară" că "persoana e foarte liniștită" și că "totul decurge conform înțelegerii", aspecte care relevă faptul că inculpatul Kașai Vladimir Pavel a avut o înțelegere prealabilă cu inculpata Lazăr cu privire la pretinderea și remiterea sumelor de bani care constituie obiect al infracțiunii.

Inculpatul Kașai Vladimir Pavel nu a negat că în data de 09.09.2006 inculpata i-a cerut să vadă dacă în parcarea restaurantului HORSE s-ar afla parcat un autoturism mai vechi, cu numere genoveze, fapt care s-a și realizat și probat cu procesul verbal de transcriere a convorbirilor telefonice (vol. II, fila 44-52), însă nicio altă probă nu atestă faptul că inculpatul menționat ar fi cunoscut cui aparține autoturismul sau cine se află în acea mașină ori scopul pentru care inculpata urma să se întâlnească cu ocupanții acesteia.

S-a afirmat în actul de sesizare că după ce a verificat zona, la ora 17,31 Kașai Vladimir Pavel a sunat-o pe inculpată și i-a comunicat, folosind un limbaj disimulat, că în apropierea biroului său este o mașină suspectă, un Opel de culoare albastră și că inculpatul Kașai cunoștea faptul că în seara de 07.09.2006, în timpul cât denunțatorul s-a aflat la domiciliul inculpatei, în apropierea locuinței acesteia a fost observat un autoturism suspect și dorea să verifice, cu această ocazie dacă autoturismul care i se părea lui suspect nu era același cu cel remarcat de inculpatul Clopina.

În cauză nu s-a probat însă că discuția la care s-a făcut referire ar fi avut un conținut ascuns, după cum nu s-a probat că inculpatul Kașai a cunoscut despre întâlnirea inculpatei cu denunțatorul în data de 07.09.2006 sau despre existența acelei mașini albe, afirmațiile din actul de sesizare constituind simple prezumții, fără valoare probantă.

Nu s-a confirmat afirmația din actul de sesizare potrivit căreia inculpatul Kașai Vladimir Pavel i-ar fi atras atenția inculpatei asupra faptului că suspectează că în autoturismul marca Opel parcat în zona biroului său se afla un polițist, în conținutul redat al convorbirilor purtate de cei doi neregăsindu-se o atare afirmație; faptul că inculpatul Kașai vorbește despre uniformă albastră, în lipsa altor probe sau elemente nu poate conduce automat la concluzia că sensul termenilor folosiți ar fi altul decât cel indicat de inculpat în declarația sa, respectiv uniforma angajaților firmei Opel.

De asemenea, în cauză nu s-a probat că minuta la care s-a făcut referire în dialogul invocat ar fi cea privind pe denunțator, cu atât mai mult cu cât între inculpații Kașai și Lazăr exista o colaborare îndelungată în materia litigiilor comerciale, iar la data respectivă inculpata a afirmat că a mai avut și alte cauze. La fel, simpla afirmație că „totul decurge conform înțelegerii”, în lipsa altor probe, nu poate conduce automat la concluzia indubitabilă că între cei doi inculpați ar fi avut loc o înțelegere frauduloasă de natura celei descrise în actul de sesizare.

Referitor la pretinsa supraveghere cu autoturismul personal, atât denunțatorul, cât și martora Popârțac Oltița au susținut că autoturismul care i-ar fi urmărit era marca Mercedes, de culoare argintie, marcă care nu se regăsește printre cele folosite de inculpat sau familia acestuia (respectiv, BMW seria 5 și Sanggyong – vol.IV, f. 45-50) și nu l-au identificat pe inculpatul Kașai ca fiind cel care era șoferul acelei mașini. Mai mult, ambii au susținut că organele de urmărire penală le-au spus că șoferul este inculpatul Kașai astfel că declarațiile acestora, sub acest aspect, prezintă un grad de ridicat de sugestionare, urmând a fi înlăturate.

Referitor la suma de bani identificată la biroul inculpatului Kașai Vladimir Pavel, acesta nu a negat că i-a primit de la inculpata Lazăr Edit, însă în cauză nu s-a probat că susnumitul ar fi cunoscut că inculpata ar fi dobândit banii prin comiterea unei infracțiuni.

Pe de altă parte, inculpatul Kașai Vladimir Pavel a probat că în data de 05.09.2006, între acesta și inculpată s-a realizat un contract de împrumut pentru suma de 10000 euro, dovadă fiind declarațiile martorilor Kașai Dorina (vol.III, f.271-272 dos.fond) care a fost persoana care a înmănat inculpatului suma de bani necesară acordării împrumutului și Brad Gherorghe (vol.III, f. -207-208 dos.fond) în prezența căruia s-au dat acești bani. Despre faptul că împrumutul a fost acordat pentru scurt timp, câteva zile, vorbește atât inculpata, cât și martorul Lazăr Ioan (vol.III, f. 209-210) care, la rândul său i-a cerut un împrumut inculpatului, acesta afirmând că urmează să i se restituie un alt împrumut și abia atunci îl poate ajuta.

Toate aceste probe au determinat instanța în a aprecia că fapta inculpatului Kașai Vladimir Pavel, de a primi de la inculpata Lazăr Edit suma respectivă de bani se circumscrie unui raport juridic civil, astfel că, în mod corect s-a dispus achitarea acestuia în baza art.10 lit.b Cod procedură penală (anterior).

Înalta Curte apreciază că și **apelul declarat de inculpata Lazăr Edit** nu este fondat.

Prima critică formulată în scris de inculpată (care, de altfel, nici nu a mai fost dezvoltată în susținerea orală a apelului), care se referă la nemotivarea hotărârii de către instanța de fond, dar numai sub aspectul soluției de condamnare, nu este fondată.

În cuprinsul sentinței se răspunde, argumentat, tuturor excepțiilor și apărărilor formulate de inculpați, este prezentată pe larg situația de fapt cu trimitere la probatoriul administrat, precum și analiza elementelor constitutive ale infracțiunii pentru care s-a dispus condamnarea inculpatei.

În ceea ce privește temeinicia soluției de condamnare, Înalta Curte constată că, în mod corect și temeinic argumentat, s-a reținut comiterea infracțiunii de trafic de influență în sarcina inculpatei.

Deși inculpata a afirmat că suma de 15.000 euro a fost solicitată cu titlu de onorariu de succes în legătură cu care l-a asigurat pe denunțator că dacă soluția vizată nu va fi cea dorită de denunțator îi va returna onorariul, Curtea a reținut că această afirmație este nesinceră fiind infirmată de declarația denunțatorului și a martorei Popârțac Oltița. Totodată, din dialogurile purtate între denunțatorul Gherghel George, martora Popârțac Oltița și inculpata Lazăr Edith înregistrate potrivit autorizațiilor date de judecător, rezultă cu certitudine elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență comisă de către inculpata Lazăr Edit în data de 01.09.2006.

Astfel, denunțatorul a arătat constant că inculpata i-a solicitat suma de 15.000 euro pentru ca să o remită judecătorilor în vederea obținerii unei soluții prin care să se mențină decizia pronunțată în apel sau o soluție constând în amendă, susținerea denunțatorului fiind confirmată de martora Popârțac Oltița în prezența căreia s-au purtat discuțiile ulterioare legat de predarea banilor și scopul acestei acțiuni.

La fel, din procesul verbal de redare a convorbirilor efectuate în mediul ambiental din data de 05.09.2006 la locuința inculpatei Lazăr Edit, convorbiri interceptate și înregistrate în baza autorizației nr.232/05.09.2006 emisă de Tribunalul Timiș, aceasta le dă asigurări celor doi că situația le este favorabilă dat fiind că au primit o amânare de pronunțare (e spre bine! Oricum, deci faptul că ați mai primit o săptămână de grație ...ca să puteți...”), iar când denunțatorul îi dă asigurări va aduce o parte din bani („cu 13000 sâmbătă”), inculpata insistă să aducă măcar o parte din bani potrivit înțelegerii („auziți, dar veniți măcar să, să pot să mă duc. Deci trebuie să înțelegeți, pentru că ei trebuie să, să, săăă..., na!”) – f. 2 vol.III dos.u.p.

La fel, în convorbirea din 07.09.2006, înregistrată potrivit autorizației nr.232/05.09.2006 a Tribunalului Timiș, când martora Popârțac Oltița își exprima temerea că de „dacă dau suma asta, deci, dacă el, plătim 15.000 de euro, bani..., totuși denunțatorul ar putea fi încarcerat („mi-e, mi-e că el pică la închisoare”), inculpata le dă asigurări: „eu deci... (neinteligibil) dacă m-ați cunoaște, eu... dacă nu sunt sigură nu mă bag...” și „eu am spus un lucru... Dacă credeți că-i ok, îi ok”, „dacă vreți să înțelegeți ce am spus” (f. 6 vol.III dos.u.p.).

În cursul aceleași discuții, denunțatorul și martora au arătat că nu au banii, afirmând că „luni dimineața dacă ar fi aș face 13500”, inculpata a arătat că nu poate să meargă la prima oră pentru că are procese și că „cine vine aici ca să rezolvăm problema, credeți că vine cineva....Nu! Nu...”. De asemenea, când denunțatorul a afirmat că dacă nu va veni persoana din Germania care i-a promis că îi va da banii, va apela la cămătari, inculpata a afirmat că „luați de la ăla, cât este, dă-l dracului, nu vreți să înțelegeți că ceva tră' să vadă” și „luați de la acela cât are și restul vi-l dă după aia”.

Inculpata a motivat cerința deoarece se impune a-și onora măcar parțial promisiunea, afirmând că „oamenii trebuie să, să vadă... Și atunci să vedem dacă pot luni dimineață (neinteligibil) să vadă (neinteligibil) mâna...(neinteligibil) ceva, nu vreți să pricepeți...” și că „altfel e când eu tot zic ajung mâine, mâine nu...(neinteligibil) păi, zice, ce dracu' faci cu mine aicea?"; în același sens este și afirmația „oamenii, deci, am promis ceva. Ei au promis ceva, da' și noi am promis ceva. De aia spun, faceți cumva să se vadă...” și „io am promis ceva. Deci, io am promis ceva. Io sâmbătă la șase, am spus că sunt acolo. Și asta am zis (neinteligibil) da? Deci, v-aș ruga sâmbătă la cinci. Măcar.”(f. 9 vol. III dos.u.p.).

În continuare, inculpata a insistat a i se aduce cât mai mult din suma pretinsă pentru că, în caz contrar demersul va eșua („da' până sâmbătă la cinci să fie car, cât e. Cât,cât mă, cât mai mult. Cât mai mult, altfel, (neinteligibil) deci, credeți-mă n-o să meargă, unțați și de aia ne o să spună am renunțat și cu asta, basta”) și „că mă duc cu mâna în fund, ce spun? Domne' mai așteaptă?, invocând pretinse reproșuri cu privire la amânarea predării banilor („si așa, și așa deja, de ieri, alaltăieri o fost discuții că ce-i cu, cu păsuiala asta?”).

În final, când denunțatorul a afirmat că poate aduce sâmbătă seara doar „cinci mii” și că restul de bani îi va aduce

luni dimineața, inculpata a arătat că „auziți ...Eu atunci îmi, atunci mai pot să negociez un pic...”.(f. 10 vol.III dos.u.p.).

Împrejurarea că banii vizau o soluție a instanței rezultă din afirmațiile inculpatei făcute în aceeași împrejurare și care lasă să se înțeleagă că sentința ar fi fost condiționată de predarea banilor :”o să se scrie în momentul în care, ok, o să se scrie, dar asta e. Numai că ei intră în sală, și asta este chestia, dacă intră în sală, atunci...la rând” și „nimeni nu scrie în registru acela de dimineață. Toți scriu la prânz. Registrele se găsesc la loc acolo și la prânz vin și-l iau, atunci scriu. Dar, dacă găsim, v-am spus modalitatea, nu știu cât de repede....v-am spus eu nu pot să ajung la prima oră, pentru că dacă ajungeam la prima oră, nu era nicio problemă”.

În același sens, a justificării faptului că banii ar fi trebuit dați înainte de a se scrie soluția în condica de ședință, inculpata a afirmat că „păi asta este, de aia eu trebuie să ajung înainte, trebuie să ajung și să văd și atunci...să văd sau poate ajung sâmbătă la prima oră, acesta, duminică” și „după aia, poate, nu știu,...nu știu, nu știu cum fac, Asta după ce vorbesc, atunci pot să spun”, iar când martora afirmă „după ce îi dați suma aia”, inculpata răspunde „după ce...”(f. 11 vol.III u.p.).

Faptul că ziua de luni este cea a pronunțării deciziei în cauza în care era judecat denunțatorul rezultă din conținutul înregistrărilor ambientale din data de 11.09.2006 purtate de inculpată, denunțator și martora Popârțac Oltița (f. 83-108 vol.III dos.u.p.) din cuprinsul cărora rezultă că la data arătată cei trei așteptau pronunțarea deciziei, inculpata arătând că îi va apela pe cei doi când soluția este scrisă în condică („când e aici condica, ca s-a vedeți! Să nu ziceți că nu scrie”, „primesc apel când ajunge condica napoi”). Totodată, inculpata le-a dat asigurări celor doi în momentul în care timpul de așteptare s-a prelungit și își manifestau îngrijorarea („inclusiv astăzi s-a confirmat că să stăm liniștiți, că este în regulă”).

Împrejurarea că inculpata a pretins că poate obține o soluție favorabilă denunțatorului rezultă și din cuprinsul afirmațiilor făcute tot în ziua de 11.09.2006. Astfel, când denunțatorul întreabă dacă „cu frate-meu tot așa a rămas? Cum a dat...a... Reșița!”, inculpata răspunde „deci aia nu mai era resortul meu”, „și nu ne-am mai băgat acolo”, „acolo nu ne-am mai băgat că...asta este!Oricum, la ăia opt ani care-i are...asta e un mezelic deja!” (f. 98 vol.III u.p.). La fel, când denunțatorul își exprimă temerea cu privire la soluție dat fiind concluziile formulate de reprezentatul parchetului, inculpata îl asigură că va primi o

amendă: „de ce credeți că primiți amendă? Tocmai ca să închidă gura parchetului. Că altfel rămânea tot așa și...”, „dar ca să închidă gura parchetului primiți o amendă” și că „nu aia hotărăște, dar dacă, nu ai alte chestii, trebuia făcută așa. Că altfel nu era în vorbă nici termenu, dar nu aveau cum că era prea vehementa și trebuia...v-am spus, să-i închidă gura cât de cât”.

Faptul că banii au fost solicitați de inculpată pentru obținerea soluției favorabile rezultă și din afirmația acesteia, făcută în aceeași împrejurare, când denunțatorul arată că se aștepta la o sumă mai mică, aceasta îi răspunde că “niciodată! Niciodată...deci sunt...deci sumele de..de la Curtea îs peste 10 tot timpu” și “sumele de la Curte nu...peste zece și vreau să vă spun că este bine așa fiindcă a dat o soluție cu dechis și plus că...de curând s-a mai modificat de nu știu câte ori legea și ați văzut că s-a mai...ăla și...”

Tot acest probatoriu face ca solicitarea inculpatei de achitare să nu poată fi primită.

Cât privește **apelul declarat de inculpatul Clopina Călin**, Înalta Curte constată că acesta a avut în vedere un singur motiv, cel privind greșita menținere a controlului judiciar, dar prin încheierea din 6 noiembrie 2013 Înalta Curte a dispus ridicarea acestei măsuri, astfel încât apelul său a rămas fără obiect.

Verificând și din oficiu hotărârea primei instanțe, Înalta Curte nu reține alte motive de desființare a acesteia, astfel încât, în baza art.421 pct.1 li.b Cod procedură penală, apelurile declarate de parchet și inculpații Lazăr Edit și Clopina Călin vor fi respinse ca nefondate.

Conform art.275 alin.2 Cod procedură penală, inculpații Lazăr Edit și Clopina Călin vor fi obligați la plata cheltuielilor judiciare către stat, iar onorariile parțiale convenite apărătorilor desemnați din oficiu pentru aceștia se vor avansa din fondul Ministerului Justiției.

Onorariul apărătorului desemnat din oficiu pentru intimatul Kașai Vladimir Pavel se va plăti din fondul Ministerului Justiției, conform art.275 alin.3 Cod procedură penală.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

Respinge, ca nefondate, apelurile declarate de **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Cluj** și de

inculpații Lazăr Edit și Clopina Călin împotriva sentinței penale nr.37 din 29 martie 2011 a Curții de Apel Cluj - Secția Penală și de Minori, privind și pe inculpatul **Kașai Vladimir Pavel**.

Obligă apelanții inculpați Lazăr Edit și Clopina Călin la plata sumei de câte 275 lei cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, din care suma de câte 75 lei, reprezentând onorariul parțial convenit apărătorilor desemnați din oficiu, se va avansa din fondul Ministerului Justiției.

Onorariul parțial convenit apărătorului desemnat din oficiu pentru intimatul inculpat Kașai Vladimir Pavel, în sumă de 75 lei, se va plăti din fondul Ministerului Justiției.

Definitivă.

Pronunțată, în ședință publică, azi 30 aprilie 2014.

LUMEA JUSTITIEI.R